

446. Jézus, édes emlékezet

Vad Péter Zsigmond

1. Jé - zus, é - des em - lé - ke - zet, Te adsz szí - vünk - nek ö - rö - met:
2. Jé - zus, meg - té - rők re - mé - nye, Hoz - zád ki - ál - tók - nak szí - ve,

5
Már hoz - zád von - tad szí - ve - met; Ve - zé - rel - jed lé - pé - si - met.
Té - ged ke - re - sők - nek kin - cse, Meg - ta - lá - lók - nak min - de - ne!

3. Jézus, szívnek édessége, Élő kútja, fényessége,
Minden kincsének szekrénye, Kívánságának jó vége:

4. Sem nyelv azt meg nem mondhatja, Sem betű fel nem írhatja,
Csak ki próbálta, tudhatja, Hogy milyen a Jézus lángja.

5. Te vagy kegyelem kútfeje, Igaz hazánk fényessége,
Búbánatnak enyhítője, Boldogságnak megszerzője.

6. Tégedet áldnak mennyégben, Magasztalnak dicsőségben;
Jézus, vigasztalj értünkben, Juttass Atyádnak kedvében.

7. Téged kövessünk egy szívvel, Énekléssel, könyörgéssel,
Hogy mi is a Szentlélekkel Lehessünk egyek Istennel.

8. Jézus, mennyben légy örömünk, Ki voltál földön érdemünk;
Benned minden dicsőségünk, Ó, mi Urunk és Istenünk!

